

I. Faust, J.-G. Queyras i A. Melnikov

02

DIJOURS, 6 DE NOVEMBRE DE 2014. 20.30 h

Sala de Concerts

Isabelle Faust, violí
Jean-Guihen Queyras, violoncel
Alexander Melnikov, piano

I

Robert Schumann (1810-1856)

Trio amb piano núm. 1, en Re menor, op. 63 31'

Mit Energie und Leidenschaft (Amb alegria i passió)

Lebhaft, noch nicht zu rasch (Animat, però no massa ràpid)

Langsam, mit inniger Empfindung (Lent, amb un sentiment íntim)

Mit Feuer (Amb foc)

Robert Schumann

Trio amb piano núm. 2, en Fa major, op. 80 26'

Sehr lebhaft (Molt animat)

Mit innigem Ausdruck (Amb una expressió íntima)

In mässiger Bewegung (En un moviment moderat)

Nicht zu Rasch (No massa ràpid)

II

Robert Schumann

Trio amb piano núm. 3, en Sol menor, op. 110 28'

Bewegt, noch nicht zu rasch (Animat, però no massa ràpid)

Ziemlich langsam (Bastant lent)

Rasch (Ràpid)

Kräftig, mit Humor (Vigorós, amb humor)

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Almirall, S.A. — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes — Fluidra, S.A. — Fundació Castell de Peralada — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Memora — Nestlé España, S.A. — Quadis — Reial Automòbil Club de Catalunya — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Selmar, S.A.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Clos Interiors, S.L. — Dalkia Catalunya, S.A. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Horaci Miras Giner — Teatre Romea

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari del programa

L'any 1842 Schumann escriu gran nombre de composicions de cambra, com els quartets o el quintet, però no afrontarà un gènere com el trio amb piano –heretat per Beethoven i Schubert de Haydn– fins al 1847. Entre els mesos de juny i novembre d'aquell any escrigué els dos primers tríos, el segon acabat dos anys després en ser interromput per les composicions de *Genoveva* i *Manfred*. I s'hi perceben les dualitats emocionals de Schumann, representades per Florestan i Eusebius, en què lirisme i apassionament conviuen dins els diàlegs instrumentals.

El primer moviment del *Trio op. 63* conté unes textures àmplies i una musicalitat apassionada que es perllonga en el “Viu, no massa ràpid”. L'expressió poètica d'aquesta obra admirada per Brahms arriba amb el “Lent”, un lied tripartit que desenvolupa la vessant més lírica de Schumann. El final, “Fogós”, ens aproparà a una atmosfera fascinant.

El ressò de la música cambrística de Mendelssohn plana en el *Trio en Fa major* estrenat a la Gewandhaus de Leipzig el 22 de febrer de 1850 per Clara Schumann, el violinista Ferdinand David i el violoncel·lista Julius Rietz.

El segon tema del primer moviment –una veritable declaració d'amor a Clara–, prové del lied *Intermezzo, op. 39, núm. 2* del cicle *Liederkreis*, amb text d'Eichendorff, i el caire més oníric s'assoleix amb el moviment lent “Amb íntima expressió”, amb diàlegs encisadors de violí i violoncel per sobre les harmonies del piano. Els canons del trio desprenen un optimisme que anuncien un moviment final de caire contrapuntístic.

Els darrers anys de la vida de Schumann van estar marcats per problemes mentals que el portaren a la mort l'any 1856. Intents de suïcidi, ingrés en un sanatori, al·lucinacions que el feien creure que la música li era dictada pels mateixos àngels... El *Trio núm. 3, en Sol menor, op. 110*, pertanyent a la darrera etapa creativa de Schumann, va ser compost a Düsseldorf entre els dies 2 i 9 d'octubre de 1851. Dedicat al compositor danès Niels Gade, conté moments de gran vitalitat però d'una excessiva densitat. Mancat de la fluïdesa dels tríos precedents, passatges com el *fugato* que clou el primer moviment, el líric lied del temps lent o certes referències finals al *Quintet amb piano* el situen, però, en un lloc rellevant de la música de cambra romàntica.

Lluís Trullén, crític musical

Biografies

Isabelle Faust, violí

La violinista captiva els oients, tant amb una interpretació basada en un coneixement profund del context històric de les obres que interpreta, com amb interpretacions fidels fonamentades en estudis actuals.

Després de guanyar, essent encara molt jove, els concursos Leopold Mozart i Paganini, ben aviat va ser reclamada per actuar amb les principals orquestres del món, entre les quals la Filharmònica de Berlín, Orchestra of the Age of Enlightenment, Simfònica de Boston i NHK Symphony de Tòquio.

El seu repertori comprèn des de les obres de Johann Sebastian Bach fins a compositors contemporanis com György Ligeti, Helmut Lachenmann i Jörg Widmann. Sempre explorant nous horitzons musicals, se sent igualment a gust formant part d'un conjunt de cambra o, com a solista, amb les principals orquestres o conjunts d'època.

Per posar en relleu aquesta versatilitat, a més de dominar els grans concerts simfònics per a violí, també interpreta obres com *Kafka Fragments* de Kurtág amb la soprano Christine Schäfer, o els *Quintets amb clarinet* de Brahms i de Mozart amb instruments històrics.

Al llarg de la seva carrera ha tingut l'oportunitat d'actuar i enregistrar amb directors com Frans Brüggen, Mariss Jansons, Giovanni Antonini, Philippe Herreweghe, Daniel Harding i Bernard Haitink. Els darrers anys de Claudio Abbado abans de traspasar, va desenvolupar-hi una estreta relació. La seva gravació dels *Concerts per a violí* de Beethoven i Berg amb l'Orquestra Mozart va rebre un Diapason d'Or (França), Echo Klassik (Alemanya), Gramophone Award (Regne Unit) i un Premi de l'Acadèmia Record (Japó).

Té una dotzena d'enregistraments per a Harmonia Mundi –concerts, quartets, quintets i recitals com a solista. *Sonates i Partites* per a violí sol de Bach (2010) van ser distingides amb un Diapason d'Or. També va rebre un Diapason d'Or i un Premi Gramophone per l'enregistrament de les *Sonates per a piano i violí* de Beethoven amb Alexander Melnikov.

Isabelle Faust toca un Stradivarius Bella Dorment (1704), generosament cedit per L-Bank Baden-Württemberg.

Jean-Guihen Queyras, violoncel

Gaudeix d'una envejable fama com a músic d'una versatilitat i integritat excepcionals. Ha actuat amb l'Orchestre de París, NHK de Tòquio, Tokyo Symphony i les orquestres de Filadèlfia, Tonhalle de Zuric, Gewandhaus de Leipzig, Suisse Romande, Netherlands Philharmonique, etc., i amb directors com Frans Brüggen, Iván Fischer, Philippe Herrewége i Jiří Bělohlávek, entre d'altres. Col·labora amb la Freiburger Barockorchester o l'Akademie für Alte Musik de Berlín i va debutar al Carnegie Hall amb el Concerto Köln l'any 2004.

L'any 2008 va debutar en els Proms de Londres. Els seus companys en formació de cambra són Alexander Melnikov, Alexandre Tharaud i Isabelle Faust. És membre del Quartet Arcanto, amb Tabea Zimmerman, Antje Weithaas i Daniel Sepec.

Ha realitzat nombrosos enregistraments per a Harmonia Mundi. Després de l'èxit de la gravació de la integral de les *Suites per a violoncel* de Bach el 2008 (Diapason d'Or, CD del Mes de Diapason, Choc de Le Monde de la Musique, etc.), ha publicat dos nous discos: un CD amb obres de Debussy i Poulenc, amb Alexandre Tharaud (Diapason d'Or 2008) i els *Concerts per a violoncel del segle XXI*. Ha estat solista de l'Ensemble Intercontemporain, amb el qual va enregistrar el *Concert* de Ligeti per a Deutsche Grammophon, sota la direcció de Pierre Boulez (Premi Gramophon de música contemporània). També ha enregistrat *Tout un monde lointain* de Dutilleux per a Arte Nova/BMG i *Messagesquise* de Boulez per a Deutsche Grammophon (també Premi Gramophon de música contemporània).

Darrerament ha estat escollit Solista Instrumental de l'Any, a França, com també Artista de l'Any pels lectors de la revista «Diapason». Des del novembre del 2005, Jean-Guihen Queyras toca un violoncel construït per Giuffredo Cappa el 1696, cedit pel Mécénat Musical Société Générale.

A Barcelona ha interpretat el *Concert* de Schumann amb l'OBC (2011) i un "retrat" (tres concerts i un recital), també amb l'OBC, a L'Auditori. Al Palau de la Música Catalana ha interpretat la integral de les *Suites per a violoncel* de Bach (3 de març de 2013) i ha participat en un monogràfic Schumann amb Isabelle Faust, Alexander Melnikov i la Freiburger Barockorchester, dirigida per Pablo Heras-Casado (Palau 100, 28 d'abril de 2014).

Alexander Melnikov, piano

Es graduà al Conservatori de Moscou amb Lev Naumov. La trobada amb Sviatoslav Richter fou molt decisiva per a la seva formació. Va guanyar premis importants en concursos internacionals (Robert Schumann de Zwickau, 1989, o Reina Elisabeth de Brussel·les, 1991).

Conegut per les seves originals decisions musicals i programàtiques, ha col·laborat en molts projectes amb Andreas Staier i Aleksei Lubimov. Actua sovint amb conjunts destacats d'instruments històrics, com el Concerto Köln i l'Akademie für Alte Musik Berlin.

Juntament amb Andreas Staier va desenvolupar un programa amb fragments d'*El clavecí ben temperat* de Bach (Andreas Staier al clavicèmbal) en diàleg amb els 24 *Preludis i fugues* de Xostakóvitx (Alexander Melnikov al piano). Els seus col·laboradors en el terreny de la música de cambra inclouen noms com Aleksandr Rudin, Jean-Guihen Queyras, Georg Nigl i Isabelle Faust, amb la qual va enregistrar el 2010 la integral de les *Sonates per a violí i piano* de Beethoven, una versió de referència (premis Echo Klassik, Grammophone i una nominació per als Grammy).

El CD amb la integral dels *Preludis i fugues* de Xostakóvitx va ser guardonat amb el premi BBC Music Magazine, el Premi de la Crítica Discogràfica Alemanya i un Choc de la Musique Classique. El seu enregistrament dels *Concerts per a piano* de Xostakóvitx amb la Mahler Chamber Orchestra també va ser molt valorat per la crítica. Com a solista, ha actuat amb orquestres com la Royal Concertgebouw, Gewandhaus de Leipzig, Philadelphia, NDR Sinfonie Hamburg, Nacional de Rússia, filharmòniques de Munic, Rotterdam i de la BBC, Simfònica NH de Tòquio, etc., sota la batuta de M. Pletnev, T. Currentzis, Ch. Dutoit, P. Järvi i V. Gergiev.

Aquesta temporada ha començat una col·laboració de tres anys amb la Tapiola Sinfonietta i ha donat concerts amb la Trondheim Symfoniorkester i Krzysztof Urbanski, NDR d'Hamburg i Pablo Heras-Casado i l'ORF Symphonieorchester i Teodor Currentzis, i continua col·laborant amb la Mahler Chamber Orchestra i la Freiburger Barockorchester. A més de dedicar-se a la música de cambra juntament amb Isabelle Faust i Jean-Guihen Queyras en diverses gires pels Estats Units i Europa, ofereix també recitals en solitari: Londres, Berlín, Amsterdam, Tòquio...

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Palau de la Música Catalana
C/ Palau de la Música, 4-6
08003 Barcelona
93 295 72 00

Troba'ns a:

Propers concerts de Palau 100:

Palau 100 Piano

Sala de Concerts

DIMARTS, 02.12.14 – 20.30 h

Javier Perianes, piano

F. Mendelssohn: *Romances sense paraules* (selecció)
L. van Beethoven: *Sonata núm. 12, en La b major, op. 26*
F. Mendelssohn: *Variacions serioses en Re menor, op. 54*
L. van Beethoven: *Sonata núm. 27, en Mi menor, op. 90*
F. Mendelssohn: *Preludi i fuga en Mi menor, op. 35 núm. 1*
L. van Beethoven: *Sonata núm. 31, en La b major, op. 110*

Preus: 15 i 25 euros

Palau 100 Bach

Sala de Concerts

DIJOUS, 11.12.14 – 20.30 h

**Balthasar Neumann Chor
und Ensemble**

Thomas Hengelbrock, director

J. S. Bach: *Missa en Si menor, BWV 232*

Preus: 25, 30, 65 i 100 euros

Palau 100

Sala de Concerts

DIJOUS, 18.12.14 – 20.30 h

Christophe Rousset, director

Les Talens Lyriques

Cor de Cambra del Palau

(Josep Vila i Casañas, director)

J. S. Bach: *Oratori de Nadal, BWV 248*
(cantates 1, 2, 3 i 6)

Preus: 15, 25, 30, 65 i 100 euros

Palau 100 Bach

Sala de Concerts

DIJOUS, 15.01.15 – 20.30 h

Pierre-Laurent Aimard, piano

J. S. Bach: *El clavecí ben temperat, llibre I*

Preus: 20, 25, 30 i 40 euros